

- סימן א** אם מותר לעשות ציצית של צמר בטלית של פשתן ע"י הפסק כנף עור.
- סימן ב** אם אין בטלית בשיעור אם עובר בשבת משום הוצאת משא ברה"ר. וגם על מה שכתב הט"ז באם נפסקו כל הדי' ציציות ולא נשארו כדי עניבה אם מותר לצאת בהם בשבת ע"כ לא באם נשארו איזה חוטים כשרים.
- סימן ג** בענין הטלת ציצית בכגון דצריך כוונה אם צריך להוציא בפיו ואיך המקורים לזה הדין.
- סימן ד** ע"י שנהגו הסופרים לעשות בתים של תפלין טיח של סיד תחת העור הדק העליון ועל הטיח עוד עור דק מבפנים. אי הוה הפסק בין בית שהפרשיות מינחות שם ובין השי"ן.
- סימן ה** ס"ת שנמצא כמה שיניין שו"ד האמצעי עבה ממטה למעלה.
- סימן ו** יבואר מהו היסוד הדעת בתפלין.
- סימן ז** בדבר אשר התנין לא נכתבו כלהלכתו כמ"ש המג"א (בסעף ל"ו סק"ג צריך שיהיה התנין נוגעין בגוף האות וכל אחד נפרד מחברו ואם אינו נוגע בגוף האותיות או שנוגעין זה בזה פסולין כו'.
- סימן ח** ע"ד סופר סת"ם שהעידה עליו אשה זה שנתים שמחק במתכונת התפלין של חברו כדי לפוסלם ובימים אלו העיד איש אחד שהסופר מקל בנש"י ובכרהמ"ז בתפלה ובתפלין וגם ראוהו שמחק את השם הקדוש בכתבו ובבא העד לפני כ"ד להעידו לא הכחישו הסופר אך בקש תשובה כדי להכשירו.
- סימן ט** אודות צירוף קטן לדברים שבקדושה וכו' גם ע"ד הצטרף עם המכוונים בשם בית יעקב והם מחללים שבת בפרהסיא רח"ל.
- סימן י** חקירה בענין תפלה לצד מזרח.
- סימן יא** על עיר מצער היינו הסמוכה לקה"ק בקבלת ושכירות הרב האב"ד נ"י ועתה נתרבו ונהיו לעדה של עשרה ויותר בנו להם בהמיד בפ"ע ונתפדרו וקבלו אברך שהוא דרשן לתורה ומנוהו לרב ונגרע לפיהן הבנסת ה"ג האב"ד נ"י.
- סימן יב** תהר"ו הביאי בשם בה"ג שמשום מצוה להתפלל ערבי בצבור רשאי להעביר סמיכת גאילה לתפלה. גם ישוב לקושיא על הגמ' יומא בהא בתפילת ערבית רשות אם יש מצוה ובענין טעמיה לפני ערבית אי שרי. ובענין בדין בכור שהמשרת ע"ג עשה מום ויש דגלים לדבר ולטובתו עשה שה"י צריך להאכילו וה"י בועט בו.
- סימן יג** אודות מנהגי הפיוטים יש ג' מנהגים שונים בכלל קהלות ישראל יצ"י.
- סימן יד** ע"ד השנוי בברכת יוצר דבימי החול אומרים תתברך ה' אלהי על שבת מעשי ידך ובש"ק תתברך מושיענו על שבת כו'.
- סימן טו** ע"ד אשר עלה רצון אנשים אחדים מעדתו להעתיק הבימה שבבכה"כ הגדולה הבנויה באמצע ולהעמיד סמוך לאה"ק.
- סימן טז** ע"ד שרצה אחד שיקרא בתורה בצבור ביום א' ורב מחה בדבר.
- סימן יז** בני אשכנזים שמתפללים בביהמ"ד של ספרדים איך להתנהג בנוסח התפלה וגם על דבר הקדושות אם מותרים לענות במנהג ספרד או שצריכים לענות במנהג אשכנז.
- סימן יח** יבואר בספקו של הגרעק"א בדין קטן שנתגדל.
- סימן יט** ע"ד עסק הפאצטיו מה לעשות בשבת וא"א למכור לנכרי כמו בשאריו דברים וכו'.
- סימן כ** ע"ד שתלו דיני שבת להשתמש בבנים בדין כל איסור תורה וכו'.
- סימן כא** אם שתי חתיכות חשיב לתם משנה.
- סימן כב** ע"ד קבלת שבת והולקת נרות אם חמור מבית"ש.
- סימן כג** בדין מכירת בהמה גסה לגוי משום מחמר, ושבתת בהמתו.
- סימן כד** בדין לחי שהיה גבוה י' ספחים מרחחים ופס"י פיכה הונבהה רצפת הבבוי וממלא הוקטן הלחי. וע"ד אם להדפיס תשובות שהשיב הלכה למעשה מטעם שאין לסמוך ב"כ על התשובה וכו'.
- סימן כה** חזרו חלם לו חלום אם להתענות בשבת.
- סימן כו** נתקנו המבואות בצוה"פ שיש בליטה מן הבתים שבצדדי הרחוב מפסיק בין הקנים ובין החבל שלמעלה.
- סימן כז** אודות שכירות מעריג ומביא דעת הרמב"ם. בענין הטעם ששוכרין בשבת אע"ג דמשא ומתן בשבת אסור וכו'. וגם על לשון הגר"א שא"צ כתיבת שטר משוכרין בשבת, ובענין אשית חמץ בתנור אחד עם מצה.
- סימן כח** חקירה בענין חטים מחימצים.
- סימן כט** ע"ד אשר עלה בידעתנו לעשות קמח פסח על הבייטערען שקיות של משי ישן ואם מותר לטחון בנפה ישנה קודם ל י"ם. אם מותר לעשות סיגוריות ביד ביו"ט ולדבק הנייר בריק. ל בית הטהרות של דאמפף אם כשר לטחון בהם חט"י דפסחא.
- סימן לא** אחד בודק הריחיים של קטור אשר מכה מרצות הכנונות נמצא עיסה דבוקה בכל הליכות הקמח ונסתפק אם הויצה היא מהקמח עצמו וא"כ היא מי פירות וא"כ יש להזהר מלגוש עם מים משום ממרה להחמיץ אי שהוצעה בא מחמת הפגשת אויר תם מן הקמח עם אויר הקר והוי תולדה לצצמה.
- סימן לב** ליישב השנוי בדפסח מצרים כתיב עלי אש ומצות ימרורים יאכלהו ובפי בהעליתך כתיב על מצות ומרורים יאכלהו.
- סימן לד** הביא מה שחקר הגרע"א בכתביו באה"נ אי תליא בשיה פרוטה או בכזית גם אודות חקירה במיתה שמינה במקיה אי המקיה מציל מטמאת נ"י. בענין קושית הגרע"א בכתבים (קפח). עפרש"י בתמירה בהא דתנן כל הנשרפין לא יקברי משום חשש תקלה יכו'.
- סימן לה** אם המתבטל בריב יש לו דין המבטל במחוסר מצטה אי כוונה כמו לענין איסור שישי להמתבטל דין המתבטל להיית כשר ומביא ג"כ לענין מצה שלא נאפה לשמה שנתערב במצות האפויות לשמה או באזכרה שלא נתקדשה אם נתבטלה בשארר אזכרות להכשיר הס"ת. בישוב הא דתנן המפריש מעזת לניורתו לא נהנין וכו' וכישוב התיסתא באומר אדי לחטאתי ואלו לעולתי ואלו לשלמי ינתערבו וכו' וכישוב קושית התוס' נזיר (כב:) בדיה יפלו.
- סימן לו** חקירה בענין אם מותר לשחוט גסית ביו"ט יעוד חקירה אם נקנית בלשון איסור על פי דעת א' כשר לאכיל ביום טוב או לא.
- סימן לז** ע"ד הוכחות הגאון ש"א (בסי' קיג) דמיתר לתקיע חנם בדיה.
- סימן לח** כמה שכתב הרמב"ם בהה' שביתת יו"ט דס"ל דלא אמרינן מתוך אלא בהוצאה והבערה יודעת הפר"ח. גם תמה לכאירה האיד מדליקין נרות מיו"ט לשבת ע"י ע"ת. ביאור דבר"י התוס' (די"ב) דיה ה"ג דלשית רש"י וכו' וביאור בשיטת התוס' ובעל"מ בסוגית מתוך יהא"ל.
- סימן לט** ע"ד בענין הגי'.
- סימן לא** מפלפל בישוב קושית הגאון ה' יחאל העליר ז"ל בס' עמודי אור בהא דרבא (סוכה ד' ז') סיכך ע"ג מבוי וכו' מביא מהרב הגדול ר' שמר"י צוקערמאן. ישיב לקושיא במשנה שבת (צט:) לא ישב אדם וכו' סמוך למנחה כו' על הא דתנן בפסחים דצ"ט לא יאכל אדם וכו' עוד כהב ישיב על הערה בתוס' סוכה (דנ"א). דיה מבלאי וכן ישיב על קישית רבימינו ז"ל וכן תמה התוס' יו"ט על מה שלא נשנה בלאי מצנפת.
- סימן לב** בדבר קושיא מהא דביאור התוס' ביומא (דמ"ט.) בהא דבעי רב פפא חפן חבירו וכו' שהאבע"א היא אי נימא דולקח וכו' מובח דלקיחה לא מקרי דק שיעשה מעשה הגבהה אהא דאמרנן בסוכה (דמ"א) הניחן לזבב לחבירו במתנה ע"מ להחזיר וכו'.
- סימן לג** בענין קושית המגן בארהם סי' תרנ"א סק"ו על הא דרבא בסוכה (דל"ו) דיהיב טעמא דלילב בימין וכו' ובדעת הרדב"י דגם אלם מחויב מצות וכו' ובדבר ש"י הבר"י דביו"ט שני יכול לחנך הקטן בלילב שאול וכו' בכרכה. פירוש דבר"י הגמרא סוכה (ספ"ג) קטן היודע להתעטף וכו' ובהא דקדיל דלולב השאול ביו"ט שני אין מברכין ומילה שלא בומנה אי דחי יו"ט שני ובשיטת הרמב"ם בזה. ובענין בני כפרים אם יכולים לאחד בקריאת המגילה על יום י"ד.
- סימן לד** הערה בענין כתיבת המגילה.
- סימן לה** ישיב לקושיא מסיגיא דגמ' שבת (דכ"ג) דחיישינן לחשדא מהא דתנן גיטין (דנ"ט.) מצרבין בבית ישן מפני ד"ש ומפ"ש הגמ' שם (דס"א:) דהטעם משום חשדא ובענין חשדא דשביעית ונרחנוכה ופיאה וכו' ישיב לפירוש המשניית להרמב"ם גבי עידוב. וע"ד מותר ליתן לע"ה שאינו מברך ואודות גמ' ב"ב (ד"ח). דבי שלא רצה ליתן מפתו לע"ה וכו'.
- סימן לו** על ימין ושמאל דרוש וחקירה.
- סימן לז** אם יש כח ורשות למכור כיהמ"ד של כרך ולעשות ממנו מרחץ ובית'הסבילה.

צוארם ובגבשושית של החרטים ומאז זה הרבה שנים שנתחזשו ובאו להם נהגו בקיץ לאלכס בחזקת אחוז יעתה יצא עליהם עיריין אילי הם בין אתר ואיכ צריכים למסורה בפעע שהמה צוף סהור.

סימן כג בדברי הגאון בעל ת"ד בדבר לת לא מקרי חיבור ומחלק בין מאכל ימשקה וגם משי"כ הגאון ז"ל הנ"ל אם ערה דבר לת על איסור רותח וכו' ועוד בדבר מה שכתב הגאון הנ"ל וכן איסור לת רותח שנגע בדבר רותח המינת אצלו איצ ס' רק נגד מה שנגע וכו'. עוד על הח"מ ס' עט אפילו במקום דא"ל שראה עדים וכו' לא הותק כפרן ובדברי השי"ך.

סימן כד בדבר קושיה על השי"ך ביו"ד (ס' צ"ו סק"כ) שהביא ראוי דוחקים חריפים ספי מהא דיהיו מונותי מרורים כויה, ועוד בדברי תמי' על השי"ך ביו"ד (ס' קכ"ב סק"ו) שכתב דאסור לבשל בכלי ש"ע לכתחילה וכו' ובספק דרבנן לכתחילה אם מותר לעשות ועוד כ' ישוב לגמרא ע"ז גבי פרה והטעם דלא חיישינן למלאכה דלא מפסיד טובא וכו'.

סימן כה נדון בדבר חריף ביתר ביאור.
סימן כו שאלה בורע קנבוס שעושינן מהם שמן ואח"כ יש שואלין שאוכלין הפסולת המרוסקין והנה נמצא בהקנבוס הרבה תולעים ומתרוסקים עם הזיק וא"א לברר הרבה זיק והנה לעשות השמן פשיטא דשרי, אבל לאכול הפסולת אי שרי או לא.

סימן כז שאלה ע"ד הנהר שרביס פסקו מלשות מימי הנהר כאמרם אשר זה רבות בשנים אשר מצאו רחוש במים קטנים הרבה יותר משומשמינן עד שלא היו נראה לעינים וברור להם ע"פ הנסיון כי עוברים הם דרך המסנת ועתה אנשי העיר צמאו מאד למים כי אין להם רק שני בארות טובים מחוץ לעיר ולא יתנו בלתי במחיר רב ככל אשר ישית עליהם בעל הבאות וצצקת העניים גדולה מאדו ולפי הנשמע לא באו המים בפיסה לנסותם עוד הפעם זה זמן רב ואשלח אני בימים אלה וברקתי בשבץ בדיוקות ובעינים פקוחות ומצאתי אותם נקיים וטהורים ואין בהם עתה שום רתוש. עוד בדבר הבועות בכוליא יהמה ככורכומי כמראה הדבש ומגיע עד הלבון והלבון שלם ויפה ותמי' על הבי"ש (בס"י קמ"א ס' נה) שכתב על דברי המחבר ואם האשה אומרת בפני קבלו השליח לגירושין וכו'.

סימן כח תשובה להג"ל.
סימן כט ע"ד קובץ איי שחולק על השי"ע בחרי מילי, בדבר תולעי פירות, ועוד שחולק על הרמ"א באו"ח (ס"ט טק"ב) בשם מוהרי"ו במי שמתענה ביו"ט אפילו הניח ע"ת אסור לבשל לאחרים אפילו לצורך בו ביום דהוי כמו שלא הניח ע"ת שאינו מבשל לאחרים ובד"מ שם.

סימן ל תמה על הגאון רע"א שכתב ביו"ד ס' פז דיש חילוק בין אין מבטלין איסור לכתחילה בין אכילה והנאה לבישול. ישוב מה שהקשה על השי"ך (סימן ט"ו) שכתב דאף דרום האיסור רק מפני מראית עין אם ביטל במזיד אסור משום קנסא וכו', ועמשי"כ הגאון חו"ד ביו"ד בדיני ס"ס דאסור לקרות ק"ש מספק בתורת חוב, ועוד על גתיבות המשפט (ס' ר סק"ט) שכתב וכיון דבעכו"ם לא מהני שליחות ממילא אין חצרו המשתמרת קונה וכו' וגם מה שכתב הנתיבות (ס' רמ"א) דעבדא כמקרקעי אינו נקנה מסעם חצר.

סימן לא ע"ד טבח אשר זה דרכו למכור בשר טרפה שבדו לבתי השרים והנה אחד מהשרים הוא ישראל פושע אם רשאי להביא לביתו ג"כ בשר טרפה באופן שאם לא יביא הוא יביא טבח עו"ג ואינו כחרי עברי דנהרא. ועוד ע"ד הנצים שנראה בהם כעין עושים בראש הקשר. עוד בדברי הגו"כ ז"ל דממשות מין במינו חמור שישנו בעולם בלא שינוי משא"כ באינו מינו.

סימן לב שאלה אם מותר לזוג אשה לאיש אשר ידועים המה לעוברי עברה ויעברו על איסור נדה.

סימן לג ע"ד אשה שישבה על הפסל ונפלה ונלקחה בצדדי המקור ויצא ממנה שפע דם מן המכה וגם נבהלה מאד אם יש לחוש שמא יצא דם מן המקור וכו'.

סימן לד ע"ד האשה אשר גקרע ביס השתן שלה בהקשותה בלוחה ועשה לה הרופא אפאראציאן (ניתוח) ותפר לה הכיס ועשה המצאה שלא תלד עוד ולא תסתכן ע"כ הכניס פי הרחם שהוא המקור בתוך הכיס ותפרו ועתה מספת דם תדיר עם השתנה ואינה יכולה להטהר מפני כי המי דגלים שבכיס תמיד אינם מגיחים לרפאות את הפצע של פי המקור אם יש להתירה לבעלה.

סימן לה ע"ד האשה שנפל מקור שלה ואינה יכולה ליטהר לבעלה

סימן לו משיב לרב ע"ד שרצה לעשות לעצמו מניח מיוחד ולהפרד מתוך הציבור הנדיל.

סימן לז חודשיו והערית בשו"ע אי"ת. יד סי יט כ מא כג כה כט לב כז צ קכת קנט.

דלק שני

סימן א בשי"ב שבא לו תסריח הרנשה לעתים מפני סבות הרבה שלא נוכל לעמוד ע"ז ואינו מרגיש אלא בעת שדעתו יפה עליו ומשים לבו ומקשיב ביותר משא"כ בשעה שעוסק במלאכתו אפשר כי יקרה לו שעה שאינו מרגיש אלא עמו או ברשותו.

סימן ב שוי"ב אחד נתן כתב לשני שלא ישחט אלא עמו או ברשותו והנה נגזר מטעם הממשלה שהשני יצא מן העיר והשאלה אם עדין שייך הקשר שוי"ב על חדש ימים ועתה שבק הרב חיים לכ"ח

סימן ג רב שהעביר שוי"ב על חדש ימים ועתה שבק הרב חיים לכ"ח תוך הלי' ימים יהשאלה אם השי"ב כשר לקום על חזקתו הראשונה.

סימן ד ש"ב שנשבע על כמה דברים ואם יעביר יהי' נידון כחשוד השביעה והוא עבר על שבועתי אם אסור מטעם כל מלתא דא"ר אי עבד לא מהני וכו'.

סימן ה שיחטי דמחא שהם ארבעה שחתמו עצמם על כתב בוה"ל בהיום דלמטה קבלנו עלינו ואתנו הח"מ באה"ש שלא נדים ידנו לשתים ש"ב בהמה גסה או דקה לשום איש בעי"ם בלי דעת הרב דפה וחתמו ע"ז ארבעתם וא' מן החברה מת ועמד בנו תחתיו וע"פ איוה ענין שהתריסו נגד הרב והקהל אסר עליהם הרב השחיטה והמה עשו שלחם ושחטו איוה עת ועתה באי להתחרט וילקבל גורת הרב ולהתכשר בד"ת.

סימן ו ע"ד בעלי הקהלה שראו לעשות איוה הכנסה לבקיה והכריזו בעיר שלא ישחטו עד אשר יותן ובלעלי הקהלה הוספה על הטאקס גם אם יזיד אחד וישחט בלי הוספה זו יהיה הבשר שלו אסור עליהם ככשר חזיר ונבלה והנה השי"ב עוברים ע"ז ויש לחקור על הבשר ועל השוי"ב.

סימן ז תשובה בדבר שוי"ב שיצא מתתמי טרפה ומכ"מ אמר להקצב שהיא כשרה אם לצוד בזכותו כי ספלי תלו ביה, ועוד. אם יקבלו עוד שוי"ב ומי שרוצה לשחוט אצלו ישחוט.

סימן ח תשובה ע"ד הרבנים והשו"טים שחטו עופות ומספים ספה ראשונה וכן בענין להראות סכיניו לרב דמחא שבא מאמר מצעיר אחד בעלה המליץ נו' 173 שנת תרמ"ו.

סימן ט עוד בענין הגיל ע"ד פירסיס עוד מאמר בעלה המליץ נמי 207 ע"י הצעיר הגיל.

סימן י עוד בענין הגיל וגם בפס"ד על שוי"ב כי התעיבו עלילה על על שוי"ב והעידו עליו שהוא דובר נבלה.

סימן יא אודות מנהג השוי"ב שחטו עופות ומספים ספה ראשונה על אפר וכל הקלות דם ממצא בעביס של שופכין אם יש איסור מטעם שחט לתוך הכלי או מטעם מצות כיסוי שלא נעשה כדון וכו'.

סימן יב בענין מסלית של גוי אינו נאמן בספק נפיל, לדעת הפמ"ג משום דאתחוק ואם נתבטל בהיתר אם יש בו איסור טעם כקצור.

סימן יג ע"ד עגלים הנמכרים בלי ידיעה ברורה אם המה בני שמונה ימים.

סימן יד באחוז שנשחט רוב סימנין ונחתך הרגל ואח"כ נשחט אותו המיעוט של הסימנין דק"ל דטרפה מה דין הרגל, אם מותר לטעם אילנות סמוך לבית הכנסת.

סימן טו בענין ספק טרפה אי' פסור מכסיו וכן באיסור דרבנן.

סימן טז סרסא המוסרת על ידי מיעוץ ונמצא שם נקב אי תולין במשמיש יזא דטבחא.

סימן יז בעיפות ירך אחד גבוה מחברתה מתחלת ההולדה.

סימן יח בסרכית העגלים משעת הנקה עד בני שנה.

סימן יט עוד יהרב הגיל מענין הגיל ובדבר אם יש תורה למנהג אבות.

סימן כ בענין קושיא על מה שכתב השי"ך ביו"ד (ס' גז) להוכיח בגמ' כשי"ת רש"י גבי דרוסה' או ספק דרוסה' והכל תלו באודם מבתוך וכו'. יגם בנקרע העור אם יש תקוה לענין סרבן.

סימן כא בדין שומן שעל הצלעית אתורי חצר הכבד וחלב שבראשי הדפנות

סימן כב ע"ד אחוזת ידילים ומשונים מאחוזת המצויים בינינו באורך

היה עצה כי אם לתת להרב מבוקשו אך בפירוש אמר שאינו נותן כי אם מהתכרה ועתה הגיע לשאל אם יכול לתבוע את הרב ולהציא ממנו בדינין.

סימן נב בדבר הבר אינו דמהלך בארחן וחקון שראה בבשרו והנה ציץ דק רחבו כמלא קש נמשך מעור הגיד עד העטרה ומכסה החריץ אשר בין הגיד והעטרה אלא שבמקום החריץ נראה נקב וחלול בין הציץ יבין הגיד אשר מזה מוכח שהיה חתוך וקרוע וחזר ועלה ונדבק למעלה לבשר העטרה וגם נראה שהציץ הוא מעור הפריעה ועתה הגיע לשאל אם כן הוא עור הפריעה אם יש בעה"פ דין ציצין המעכבין אה"מ כמו בעיר החתוך.

סימן נג אם מותר להמתין ולדחות מילת תינוק שחש אביו למלוו ממתת מיתת בניי הראשונים ר"ל שלשים יום ואמרו שהוא סגולה.

סימן נד בדבר תנוק שגולד אחר השקיעה בו שמשי באופן שיש ספק אם הגיע לכה"ש.

סימן נה בענין מצצה בשבת.

סימן נו אם לסמך על הוראת הס"ז ביו"ד (ס"י קס"ו) שהתיר לקציץ אילנות שיש בהם פירות כדי לבנות במקומם בית.

קונטרס דבר השמיטה

סוף קונטרס דבר השמיטה

שאלה ע"ד שור שנמצא נקב בבשר החופה את ריב הכרס ילא הי' כשיעור סלע ויש ספק יכו'. ועיד בעירה מקדרה בשר ב"י על כלי חלב ב"י, וכו'.

סימן נז אם בכור בעל מום אסור בהנאה לגמרי אף זולת איסור גיזה ועבודה אם לא ונפ"מ לענין לישוב בצלי להגן בחמה מפה"ח, גם ישוב לקושית הנו"ב על הא דקיי"ל דפסח דמיו אסורים.

סימן נח במאי דקדוונא אם בכור בע"מ אסור בהנאה זילת איסור גיזה ועבודה ונ"מ להתחכם בצמרו שעליו כענין שאמרו פסחים (ל"ב ע"א) שאם נתכון להתחמם בניזוי כ"י.

סימן נט מה שהקשו על הר"ן ז"ל בנדורים (פג"ו): ד"ה אימא סיפא דאי אכלה מבעל היכא מיתרת בלקט שו"פ וכו' ועיד בענין ספיקו של הרא"ש בפ"ק דב"ק בכהן שקדש אשה בבכור וכו' עוד בפירוש להירושלמי גבי כירה עד כמה נקרא עליה, ועוד מפרש הירושלמי סוגית קסמה ונתלבתה מהו וכו', ועוד מביא מענין נסע פחות מל' יום לפני שביעית.

סימן ס בדבר שנוכר לעיל.

סימן סא ע"ד מום בככיר כסחים דבאיון ע"ד חימרת האחרונים ז"ל לאסור החלב בהמה האיכלת חמץ בפסח אם כך הוא בבצת תרנגולת האכלת חמץ וחקר במנהג הנשים שלא להשתמש בפסח בקדרות שמבשלים בהם ביצים ואמורות שהוא משום חשש שנובק בקליפתן איזה חמץ וכן מחמירית בקדרה שמבשלים בה תפוחי אדמה עם הקרום העליון.

סימן סב בהמה שילדה ולא נידע אם בכרה משום שיש לה סימנים שהיא בת חמש או בת שבע.

סימן סג אחד קנה פרה חילבת מן העו"ג ובמשך ימים ילדה וכד' וישאל את העו"ג אם ילדה אצלו והשיב כי גם הוא קנה אותה מעו"ג והמוכר אמר לו שילדה כבר וכו' אם יש לסמוך על דבריהם.

סימן סד ע"ד חלה בלישה אחת.

סימן סה על המנהג שאי"ן חלה בבית האיפה כמה בעה"ב בתנור אחד ויש שנוטלין חלה בעיסה כד"ן ויש שמאחרין עד אחר אפיה ואי"כ הרי התנור בולע מסול ומבלעו בעיסה שכבר נתקנה וגם קרוב שניגעים העיסית זה בזה.

סימן סו ראובן תובע את שמעון לר"ת ושמעון סרסר ומעכב ראובן את תפלת הצבור זה שלש שביעות ויותר אם יש איסור להצבור להתפלל או חרם מתקנת ר"ג המיוזכר בסמ"צ ס"א יאם מוסיף התובע להכריז חרם על המתפללים בצבור אם כד"ן הוא עושה.

סימן סז ע"ד שהח"ק עוקרים אילנות מביה"ק ישן כדי להרחיב מקום פניו אם רשאים להגות מהעצים ולהח"פ לעשית מהם גדר לבית הקברית.

סימן סח מה שהוקשה בסוגיא דנדה (י"ח א') בשלשה מקומות הלכו בו אחד הרוב ובסוגי' דב"ק דאין מקצת שליח בלא ולד'.

סימן סט אם טומאה באויר הארובה שבין בית לעלי' פחות מפ"ס ולמעלה סתום אם נימא דהטימאה מתפשט מן הארובה לצדדי הבית אין הטימאה רצוצה ואינה עולה בפחות מפ"ס ואם נימא שאינה מתפשטת אי"כ היא טומאה רצוצה ועולה למעלה.

סימן ע הק' בפרי"ז דנדה (י"ח) דנימוק הילד יעשה דם ינתעב

ואח"כ נודע בצאת האם למסה מבית החיצון ג"כ מיצאת הכתונת מלוכלכת הרבה ואין לה שום הרגשה אפילו מזיבת דבר לח וע"ד הפסקת סהרה, ועוד ע"ד אשר התחכם אבי הכלה ומסר מודעה וכו', אם התחן קדש ע"ד אביו וכו'.

סימן לו בדבר אשה שהי' לה כאב ראש ועשתה לה מקלעות בשערה ע"י ביטול איזה עשב ירוע והיאך תעשה לטבילת מצוה.

סימן לז על מה שהענין מעכ"ה בטבילת נשים הרבה פעמים ולדעת הרמב"ם אסור לטבול ב' פעמים אפילו במקוה גדולה יותר מכשיעור וכו'.

סימן לח ולמה שהנהיג הרב מסעם הממשלה שיסבלו נשים כבאנאס שהמה כלי אבן שהי' עליהם שם כלי והם מחוברים לקרקע ע"י בנין ואינם בטלין מפני הנקבים שיש תחתיהם המה יש להם סתימה ע"י ברזות מתכות, ושנית המים מגיעים לשם ע"י צינורות של כלי מתכת ואינם מחוברים לקרקע.

סימן לט בדבר המקוה שסתרו איתה ובנו את הכתלים מחדש ואח"כ קבעו הבע"מ רצפת המקוה מנסרים רחבים וקבעו הנסרים במסמרות של ברזל ולא נזהרו בשעה ששאבו המים כדי לבנות בה ולעשות הרצפה לשאוב בכלי נקוב וא"כ חוששין שמא יהיה שם ג' לויגין מ"ש וגם עתה שרוצים לנקותה מחדש בכלים נקובים חוששים שמא יש ג' לויגין מ"ש תחת הנסרים הקבועים.

סימן מ תשובה בד"ן החופר סמוך לנהר ונמצא שם מים באין מנהר (הובא בשו"ע סי' י"א סנ"ב).

סימן מא נדון על המקואות הסמיכות לנהר.

סימן מב ע"ד צורף נקבים דקים לשפה"ג.

סימן מג שאלה אשה חשודה על איסור נדה ופעמים רבות חסאה במעל ובעלה כמוה אך בעת עבר עליו רוח סהרה ונתעורר חפץ בקרבה לטבול מגיעולה במים סהורים אך לא ברש קודש כי ממעי אם הסאת יצאה בת בושח לחרפה לה לטבול בלילה עת סעילת נשים רבות הבשרות אך אם יותר לה לטבול ביום עת אשר אין נשים בבית המרחץ או תשמו"ד ת הסבילה כאשר ינתן צו עליה וספרה וסכלה יום ח' לספירתה ואם לא נתיד לה אזי תוסיף לחסוא כימים עברו.

סימן מד תשובה להרב הג"ל בענין הגיל.

סימן מה באחד שגולד לו בן ונדר להפריש דבר קצוב לשבוע עד ח"י שנים ואחר שיתקבץ כל המפורש יקנה בזה הסך ס"ת והנה כאשר עברו ב' שנים ומצא ונתקבץ בידו סך י"ז ר"כ מת הילד ובא בשאלה אם עדין מחוייב להקים נדרו ואם רשאי לשנות על קניית ספרים אחרים.

סימן מו שאלה באחד שגדר ליתן ש"ס להשיבה הק' ואין ידו משנת לזה אכן יש לו מקור מוצא מן דבר יום ביומו על יד הרבה ויהיה לו עור לא מעט אלא שאין משניף מצדקה לצדקה וע"ד המתנדב נרות לביה"כ"ג ועכשיו נתפשט המאור בנפש אם אפשר לצאת י"ח להאיר בנפש שהוא עוד יותר מאיר מנר.

סימן מז ועל דבר השאלה מי שבא לידו ת"ח מיושבי חו"ל לקבל צדקה וכל א' מיושבי אה"ק למי ראוי להקדימם אי לבן אה"ק או לת"ח.

סימן מח ע"ד אשר שאל באחד שהי' נוהג לתת מעשר כספים והי' מחלק חציו לרבי"ז וחציו לעו"ש על פתח ביתו ועתה מת אחיו והניח יתומים קטנים והיא צריך לשכור מלמד לתורה ולתפלה אם יכל ליקח כל מעשרותיו ע"ז ביחוד כי מחצית לא יספיק לו ואינו זוכר אם נדר אם צריך התרה לזה. עוד שאלה מע"כ הברכה בביה"כ"ג וקדוש לבנה איזה קודם אם שיך לומר בזה אפיקי שבתא יש לאחר ובמנו בספירה והברכה. עוד שאל מע"כ בשמחת תורה שמרבים לקרא את כל הנמצאים בבית הבנסת וקורין כי"פ כהן ואם אין שם לוי שלא עלה לתורה אם יותר טוב לקרות עוד הפעם את הלוי ההוא או לקרות הכהן במקום לוי.

סימן מט שאלה אם יכול איש לקבל לעצמי ממועות מעשר עבור חוב שמגיע לו מכמה שנים על עניים שלקחו ממנו בהקפה בחנות

סימן נ על מש"כ ביו"ד (ס"ו ר"ן סכ"ה) וכן אם האב מיחה בכ"ן לישא איזה אשה שחפץ בה א"צ הבן לשמיע אל האב זה אינו אלא באופן שאין באשה שחפץ בה בזיון וצער לאב אבל ביש בזיון אסור לישאנה.

סימן נא ברבר רב אחד אשר שכרו הוא מענין נשואין ולא קצבו לו מן הקהל כי אם לפי דעתו וכל לבקש עבור הרשיון שיתן לסדר קרשין וחופה ואירע אשר בא אחד מעיר אחרת לישא שם אשה והי' כבר טבחו סביח והכל מוכן לסעודה ולא נתן הרב רשיון לסדר קידושין עד שיתנו לו סכרם יותר מן הראוי ולא

הדם אינו מין במינו ואינו בסל לר"י.

סימן עא בחקירה אם מילתא דעבידה לגלוי מהני במקום חזקה.

סימן עב אשר חקר הלהב למעשה במי שנודע לו ע"י דלוג רב שמת קרובו שחיוב להתאבל עליו במקום אחר ונסתם הגולל ביום מחר או שלישי מאימתי יתחיל האבלות אם יש לו דין מת אשר משלחים אותו למקום אחר שמתחילים להתאבל מיד. עוד במצות סוכה אם אי אפשר לישב בסוכה בטענות ברית מילה אם מותר לאכיל לבית משום ציטק במצוה פסוד מן המצוה כמו בחתן.

סימן עג ע"ד אשה שהדליקה נרות בש"ק שחל ביום"ט ונדדע לה אבלות ונהגה אבלות בשעה קלה זו עד שחשבה אם עולה לה שלא תצטרך לנהוג אבלות אחר החג.

סימן עד מעשה היה סמוך לק"ק מינסק בשנת ת"ר שנשחט בכור חס בעבידה ונעבד העוד לשם ס"ת ונעשה יריעה ולא יכלו להכירה ושאל היאך דין הס"ת אם יכולין לקרות בה.

סימן עה ע"ד ס"ת שנכתב ממצות מעשר והס"ת מונחת בהיכל ביהמ"ד אם יכול בע"ח לפרוע מס"ת זו.

סימן עו ע"ד הגי' — ידובר להחם מים למקוה ע"י גוי ביום"ט ב'.

סימן עז ע"ד לכתוב ס"ת לקראים. ע"ד אכילת מצה שמורה בשבעת ימי הפסח.

סימן עח כמה שנמצא בס"ת באיחיות השם הנכבד אות ו' דבוק לה' בתראה.

סימן עט כתיבת מקצת השם על הסלעי חצי על המסלה וחצי על היריעה.

סימן פ ע"ד הקראקסטין בבית הרפוס אשר רובי עלים מושלכים לאשפה וגם וודסים עליהם וגוים מתעוללים בהם בבית המטבחים שלהם וכדומה אי מותר לשורפם ולאבדם בידים.

סימן פא בבית העשוי כמין צדיף בשגובה דופן ספח וכשר לסוכה אי חייב במוזוה. באשה שמתיוון למקורה מי בשול של קליפות עץ והנה מוצאת בבדיקות חתיכות גושיין אוזמות ואומרת שלדעתה הוא מצבוע אודם הקליפות שמאדים את הליחה הלבנה שבמקורה. ע"ד לעבוד על הפראם (מעבורת הנהר) בשב"ק.

סימן פב ע"ד שאלת תבס שחקר אם רשאים ליסול מזוזה מבית שבעליו נועלים אותה על כמה ירחים ולקבוע המזוזה במק"א.

סימן פג בסוגיא דחולין (קל"ט) אלא דאגבהה לאם והדר אקדשה וכו'.

סימן פד ישוב פסק הרא"ש והשו"ע לענין דקל שנטע למצות לולב שחייב בעדלה. נוסע אילן של פלמין אי חייבין בעדלה.

סימן פה בדבר המנהג שפורין את הבן דוקא ביום ואם הי' סלעים של פדה"ב כחוב בעלמא או מונח אקרקפתא דבן הנצרך לפרותו או על אביו וכו'.

סימן פו ע"ד ששבע לכהן א' ליתן לו סכף פדיון בנו ולא לכהן אחר ואח"כ עבד ונתן לכהן אחר אם יצא ידי חובת פדה"ב. ובעיקר מחלוקת הגהת מרדכי עם התוס' אם נשבע שלא למכור ומכר.

סימן פז בן בכור שאביו הלך למרחק וחקר איך לעשות בפדיונו.

סימן פח נשאלתי באשה שמסתכנת בלידה או מניקה שדגילה להתעבר בהנחתה ונחלשת היא והולד כמובן, אי רשאית לשמש בבית.

סימן פט בסוגיא דחולין (ד"ט) והא בעי הו"ה לענין פרכוס ופרכס בעוף אי אחרת לביי.

סימן צ בסנהדרין (מ:) הניחא לאביי אליבא דר"מ כו' מה זה נוחא הא לאביי נשאר בקושיא. בדברי הסמ"ע בשם הה"מ (בס"י רלב סק"י). ברין יחומים קטנים אם יכולים הבע"ח לעקל הנכסים ע"פ ביי"ד כי היכי דלא ליפסדוהו.

סימן צא ע"ד דאבירי עולה קודמין לאמורי חסאות אינו אלא לאחר שנודק דם פירוש וזיקוק המקרא בפי' יולדת ובזב עולה ג"כ וכו'.

סימן צב ע"ד שעלה בדעתו לדשיטת הרשב"ם ורמב"ם אפשר לכפות לעשות טובה לחברו במקום שאין שום הפסד לו במבואר שיטת הרשב"ם בביב (יב ב').

סימן צג ע"ד הירושלמי מס' גזיר פ' בת"ג דשזאל והרי שהקדישו אביו מרחם וכו'.

סימן צד בהבנת דברי התוס' ביבמות (צ"ג א') מש"כ ובסירות ערוגה גמי לא בעינן מעכשיו וכו'.

סימן צה פליאה על דברי הרמב"ם פ"א מהל' פסח"ק הי"ב בדין אבוב ושרוף. ועל אודות אשר חדש מכ"ת לומר דיתור בגדים אינו אלא בבגדי קדש אבל לא בבגדי חול.

סימן צו תשובה להג"ל.

סימן צז מקשה הרבה בדברי התוס' וזכ"ס (צ"ה א') ד"ה והא בעי. **סימן צח** תשובה להג"ל.

סימן צט בדבר אשר הקשה לשאל ולזמות דברי הרמב"ם אהר"י, היינו מש"כ בפ"ח מהל' בלי המקדש הי"ד בגרי כהונה וכו' הי' מטושטשין או מקורעין כו' ועבר עבודתו פסולה ובהלכות ביאת המקדש פ"א הי"ד כתב דין קרוע בגדים וכו' אף על פי שעבודתו כשרה ולא חללה ושנה משנתו שלהי ה' ביאת מקדש שכתב חזן מפרעני ראש וקרועו בגדים וכו' שאם עבר עבודתו כשרה וכו'.

סימן ק קושיא מהרב ר' ישעי' זכר"ה כהנא ז"ל בהא שכי' הרמב"ם ז"ל בהל' מעה"ק פ"ח ניתו על בגד סמא א"צ כבוט והטעם משום שהדם נטמא והרי דעת הרמב"ם ז"ל בהל' פה"מ פ"א הל"ו שדם הקדשים אינו מקבל טומאה.

סימן קא אי עשה רוחה עשה בשב ואל תעשה.

סימן קב תשובה על הג"ל.

סימן קג בדבר העובר במעי אשה סמא מפלפל בענין מגע בית הסתרים.

סימן קד לענין אפר בגדים המגועין שאסורין בהנאה ובאפר בית המנוגע. טעם שאין ג"כ בכל יו"ט בשחרית. ובענין שיר של יו"ט ור"ה.

סימן קה בספרי פרשת ואחנני יש שקראו עצמם עבדים וחשב לדניאל חמ"ו שנקראו עבדים מפני ג'נז והלא כמו בן אמר עלי לשמואל ואמרת דבר כי שומע עבדך.

סימן קו בענין ישוב דברי הר"מ בקידושין (ג"ז ב) בתוספות מה שלי

סימן קז משיב על התי"ס הג"ל נדר גיתר בפתח או בחרטה.

סימן קח על לשון הרמב"ם בפירוש חמשניות מס' פרה (פ"ו מ"ד). שכי' וכאלו יוליד זה וכו'.

סימן קט תשובה על שגיון.

ח ד ו ש י י ו י ד ב ע ז ה

מן סימן א' הלכות שחיטה סי' ב ה ו יו"ה, יא יג יד טו טז יז יח יט כ כב כג כד כה כז כח כט לא לג לט נא נה.

חזושים בהל' אבלות קרע על כ"א בפני עצמו הס"ק אפ' לקרוע דעת הש"ע כהרמב"ם דעל דבו קרע עז שמגלה לנו בגמ' שם (כז א) כל קרע שאינו בשעת חמום אינו קרע בי"ד סי' שסד לענין הליכה על הקברות.

הלק שלישי

סימן א בדבר שני שותפים שהי' להם שני בתים אחד גדול ואחד קטן ונחלקו אי קבל את הקטן והב' את הגדול ופירשו בכתב שביניהם באם יגבה הב' את הבית מחדש במקום הבית הגדולה או יחלקו את הפלאץ (המגרש) ולא יבנה בית רחב כמו שהוא כעת אך אין בידי האי' למחות על תיקוני הבית הגדולה כ"ז שלא יבנה מחדש. ועתה בא הב' לתקן את ביתו ע"י שיסיר מהכתלים הקורות התחתונים ויניח תחתיהם חדשות או אבנים במקומם וגם להגביה הכותלים ע"ה. והוא טוען כי זה בכלל תיקון הבית וחבירו טוען שע"יו נבנה מעט מעט בית הגדול מחדש ועוד בפ"י הגמרא אם ברור לך באחתך וכו'.

סימן ב בשוב שיטת הראשונים ומלה קונה במו"מ דקשה מסוגיא מפורשת בקידושין (מז.). ועוד בפירוש דברי הירושלמי פ' הזהב הא דר"י אתא שאל לר' ינאי מדבר תורה מצות קונין וכו'.

סימן ג ע"ד הפסק של הרמב"ם בהל' מע"ש פ"ד שרש"אין להלח"ף על הסלע החסר כדי אונאה והוא נגד התוספתא מע"ש וכו' ובתוספתא ב"מ פ"ג.

סימן ד קהלה מסרו בית המרחץ ובית הסבילה לבעלי ח"ק לשתור ולבנות ולהשכיר וכו' והמה השכירו לאחר על איזה זמן ואח"כ נעשה גבאי חדש על עניני הציבור שאינו מח"ק וע"פ חוקי הקידרה עומד ת"י גם המרחץ ובית הסבילה ורוצה לעשות סדרים חדשים בבה"מ נגד דעתו השובר אם יש בכוח הגבאי להפקיע כוח השכירות, ואם מחוייבים לבעלי ח"ק לאשתעי דינא עם הגבאי.

סימן ה ע"ד אשר השליש דאובן מאה רוי"כ ביד ב"ד עבור שמעון באם לא יצא לזמן ידוע מקרעצים ימטרו הסך הג"ל לשמעון ופרשו בל' הכתב שמחוייב לעקור דירתו בלי שום אונס הן דשכיחי והא דלא שכיחי ולפני הזמן המוגבל חלה ומת ר"ל דאובן ושמעון רוצה להוציא את הסך הג"ל מבי"ד.

סימן ו ע"ד דינא דבר מצוא ובענין הקונה מיד העו"ג וישראל דר' דב ומחוק בז' וכו'.

סימן ז בהגהת הרמ"א סי' ר"פ שכי' שאין לחוש שמא נולדו בל"ט ובמקום שאפשר לחקור ולעמוד על הברור מה הדין.

סימן ח באדם אם נאמן על עצמו שהוא קרוב של המת כדי ליישר.

א"ע, והאלמנה מבקשת תפקידה כפי המדובר ע"ש ריקא.

הלך רביעי

סימן א בענין אשה שנשתייה ממש ותקנת רגמיה והגאונים שעמד והשלשת הכתובה כנשתיה.

סימן ב באשה שנראה בה סימני טרוף דעת וסרוכא בתרא מילתא, ובבית המשוגעים ישבה בהשקס וגם מכרת בדכרים הסותרים זא"ז ויודעת להשיב על הן ועל לאו אך כשמוכרים את בעלה וביתו מתרגז ומגדפת כ"ו וא"א לבעלה לדור עמה אם יש להתיר להאיש לישא אחרת עפ"י היתר מאה רבנים וכו'. וע"ד השלשת הכתובה ג"פ לדי שליח.

סימן ג באשה שנטרפה דעתה זה ד' שנים ויש בידו גביית עדות שגם לפני הנשואין הייתה למשוגעת אך לעתים הייתה חלימה, וגם לא קיים מצות שבת ופ"י ועתה הוא מבקש להתירו מכבלי חוגמ"ה וגם בענין כי הבעל עני או צריך להשליש בתובה.

סימן ד האשה שנשתייה יותר מג' שנים והרופאים נתיאשו מלרפאותה ובעלה קים מצות טו"ר אך היא עוד רך בשנים, וא"א לו לישב בלי אושה, אם להתיר עפ"י רשות הרב וחוקי הממשלה.

סימן ה באשה שברחה מבית בעלה ע"י שנתן לה בעלה להחליף מיטתין על שני מאות רז"כ וברחה עמהם ולא נודע מקומה ובעלה שכול יאלמן כי אין לו בנים, ומבקש לישא אחרת.

סימן ו במי שנשתייה אשתו ונשא אשה אחרת בלי היתר ק' רבנים.

סימן ז באחד שנשא אשה ותומי' נודע לו שהיא נשוגעת ויש גם ספקות כעיקר הקידושין מצד שלא ידע שהיא משוגעת וגם הטבעת ש"ק הי' שאול מאשה בלי רשות בעלה.

סימן ח באיש שאין לו בנים ואשתו כבר וקנה מלהוליד ומסרבת לקבל ג"פ.

סימן ט באיש שהיו לו בנים ומתו ר"ל ונשא אשה אחרת ושהה עמה יותר משש שנים ולא ילדה לו, וג"פ אינו רוצה לקבל ממנו וכו' ודעתו לנסוע לאה"ק וחושש שמה לא יתרו לו עד שישהה שם עשר שנים כידוע דעת הרמב"ן וכו'.

סימן י באשה המורדת על בעלה ומצערתו הרבה ורוצה להתיר לו לישא אחרת.

סימן יא בענין אם כופין על ספק מ"ע, אפשר שאין כופין על טו"ר.

סימן יב ע"ד שעיברה וילדה ואומרת שנתעברה ממשרת בית אביה והוא כהן, והנצר מתחלה כחש ואח"כ הודה ונתן אמחלא ועתה רוצה לישאנה ויש כאן תקנת הולד שיחקקים בדת ישראל כי העיר רובה גויים.

סימן יג ככהן שנשא אשה שזנתה בעודה בתולה במקום רוב פסולין ובכונאם לבקש התרה להינשא שמע שזנתה עם בחור יהודי והבחור הודה כי כן הוא, ולא רצה להתירה מפני שאין אדם משים עצמו וכו' ולכן אינו נאמן ונשא ע"י אחר שסידר את הקידושין ולא הרשוהו לכהן לעלות לזוכן אך עברו י' שנים וכבר יש להם בנים זכרים, אם להכשיר את בנו, להחזיקם לכהנים וממילא הבעל מחזיק אשה כשרה והוא בשר.

סימן יד בדברי הרמ"א אה"ע סוסי"ג לכהן הבא על הפנויה ומורה שהוא בנו הבן כהן וכו'.

סימן טו אחד נסען על א"א והבעל חשדם ומת ובהיותה אלמנה ב' שנים היה האיש מבלה בביתה והזוירו אותו והניע עד הבאה השבנים העידו כי הלכו באופל ובילו מחוץ לעיר כמה שעות והנסען הי' לו אשה ובנים ומתה אשתו, והתרו אותו שלא ישאנה ונסע למקום אחר ואח"י כמה ימים שב ואמר כי כנסה, אם מחזיקים להפרישם.

סימן טז אשה שנבעלה ונתעברה אחרי שבעלה נעדר כמה שנים, ראמה שנבעלה באונס במקום עו"ג, ולא יודע אם הבועל ישראל או עו"ג והורו שיגרשנו אבל המגרש חושש על ג' בניו שיחזירו אצל אמוס ח"ו ישחקעו בין העו"ג אם מותר להחזירה.

סימן יז בענין קינו ע"י קסטנה.

סימן יח ע"ד זונת מינות, אם מותרת להנשא.

סימן יט באשה שנתנה את בניה למינות בחי' בעלה אם מותרת להנשא תוך כ"ד חודשי מיניקה, ובסוגי' וכתובות (ר"ט) ביאר ג' השיטות.

סימן כ בענין גרושה מינקת.

סימן כא בענין מינקת המושכרת הרוצה להינשא.

סימן כב בענין מסלית.

סימן כג בענין שטבע בים שזההה אותו ע"י תמונת המשטרה שצולם אחרי ג' ימים כשהציאיאו איפו בתמינה שתחת ידה וסועצא

ובאם יש עד אחד וכו', ועוד בדבר שאינו יכול להכיר את את הבכור אלא כשנולד ולא כשהוא עובר.

סימן כד דינא מצרנות גבי שכירות קרקע ואם אך, בחלק מן הקרקע ובכוח הציבור כה"ג אם עדיף וגבי ציבור לא שייך מחילה, לגבי מצרנות, ובדבר ארי אברת מניה אם יש דין מצרנות ובדבר אם יש רשות לבנות כאדם בתוך שלו ולקלקל גבי שכירות אם דינו כמכר.

סימן כה בדבר שהחליט הרב החמישי לתת פס"ד ע"ד עצמו, שבא בכח גאונים שלשה המורשים שסומכים על דעתו אם לא יכתבו כל הדיינים אליו כ"א דעתו, ובעת שישובו מתחילה על דעת ה' שיצא הדין משובת.

סימן כו בדבר הריוזיף אשר בצד השסיא אשר מתחילה בשעת יסוד השסייע ולקח חלקת בעלים כחוקי הקי"ה בכל הרוחב שלו ואחר כמה שנים הרשו הממונים על השסייע לבנות ע"צ השסייע ובא בעל השדה לדון כי זה המקום שלו מתחילה.

סימן כז באחד מואלין שהי' לו שטר עם הב' מבריסק שאסור לו ליבטות פבריק לערך חמש עשרה פרסאות מעירו ובואלין חושבין עשרה חיערסס הפרסה ובבריסק שבע איך לחשוב את חמש עשרה פרסאות או כמו מקום כתיבת השטר או מקום המידה.

סימן כח ע"ד קושיית הגאון בעל ש"א סי' פ"ג על הרא"ש שכתב זכיון שהשאל הנפקד ביתו לשמירת ממנוו ההפקיד ביתו קרינא ליה וכו', ובדבר שכירות לא קניא, ועוד בדבר קו' הנרע"א (בס"י רמ"א) איך יכול הישראל לקבל הבהמה מן העו"ג שבבר זכה מן ההפקד וכו' והעו"ג אינו יודע מזה וכו', ובדברי הרמ"א ומביא עוד על לשון התוס' חולין דף סד..

סימן כט באחד שנודע לאדם גדול ומכר בסך גדול חצי זביותיו ומפנותיו, וקיבל המוכר מחצית הבסף והקונה נודע לו ע"י שאלת חלום מחכם גדול כי הנוכל אינו אלא כ"א מישראל, ורוצה הקונה לחזור בו והמוכר תובע את המחצית השנית. הדין עם מי? ואם עיקר הקנין יש בו ממש.

סימן ל ע"ד שותף שעייכב סחורה של חברו מחמת טו"ת ואח"כ נתברר שאין בסענתו כלום וגרם לשותפו היוק ע"י שהסחורה ירדה הרבה משחיה.

סימן לא תשובה להענין הניל.

סימן לב שלשה שעסוקים בשותפות אצל אדון, ולפעמים כ"א בפני עצמו וקיבל ראו"ן מהאדון יותר מהמגיע לו ולשנים הנותרים הי' חייב האדון לראובן סען לפני האדון כי מגיע לו כסף מהב' וזכה האדון את המגיע לו מראו"ן מהכלל, ונתברר לבי"ד כי נמצא שאין מגיע לראובן מהם כלום, ומבקשים ממנו שישלם להם המגיע להם מהאדון, עוד בדבר חוב שהי' חייב ראו"ן לא והי' מחתו וגנב עבור זה האי' סוס השייכת לשותפים ולא גזע אם חשב האי' שהוא של ראו"ן ועתה הם מבקשים מראובן באשר נפטר מחובו, וגם בדבר שעשה ראו"ן עסק עם אדון להעמיד לו אבנים ובא שמעון ובקש מהאדון שהוא ג"כ יעמיד לו אבנים ונתרצה לו, וסלק האדון לראובן גם עבור האבנים שהעמיד שמעון כסבור שכל האבנים שלו הם ובשחבע שמעון מראובן את מעותיו טרב להחזיר לו בסענה כי נבנס לגבולו, וחזר שמעון להאדון בתחנונים ושלח לו עבור האבנים שלי שנית, ועתה מבקש שמעון מראובן גם החסלומים הראשונים כי שלו הם.

סימן לד יח סוחר מסר תיבה של אתרוגים לבע"ג למסור לאשתו לפני החג בצירוף מכתב והבע"ג באמצע הדרך מסר סוסי והתיבה לשכירו להוליד לפי דרכו ושכח למסור לו המכתב והשכיר שכח למסור את האתרוגים לאשתו עד עבור החג, וגם חסרו שמונה אתרוגים, מה הדין על הפסד שוי האתרוגים, וגם על השמונה החסרים.

סימן לה טרה שהסרטור אמר שתתן מדה חלב ליום ואחר איזה ימים יראה הלוקח שפותחת הדבה יותר ממה שהבטיח, ורוצה לחזור ממקחו.

סימן לו ראו"ן קנה בית המיו מירושו ומחמתו בקנין כנתוג בלי שום שיו"ר, אלא שנתן סטר התחייבות לחמתו בנה"ל, אני התחייבתי א"ע ליתן מונות לחמותי על שולחני דוקא וגם התחייבתי א"ע ליתן לה מקום להעמיד מטה לישון עלי' בביתי במקום הם דוקא, ועוד הי' כתוב, כי יש לה בחירה שאם לא תרצה להיות נצלה מחוייב ליתן לה עשרים רז"כ ולא יותר, ובגנ חמתו נאלמה בחולי נמשכת רחיל ויש לה ריח רע עד שא"א לו להיות עמה בבית וסיען חתנה שעפ"כ לז התחייב

שהרבה מכירים אותו ע"י תמונה זו ובכיסו היה טבעת ומפתח ביתו וגם יש גוי המסייע.

סימן כד באשה שנהרג בעלה ע"י שנשטטו אופני העגלות ונהרגו אנשים אשר היו שם ונפל עליהם צפר ישהתה אשתו ששה ימים עד שנקו את העפר והאשה מצאה את כעלה בבגדו עם שארי חפצים בשלימות אך לחי אחד היה כתות ולא ניכר והלחי השני עם החוטם שלם והכירה אותו בטבע בפרצופו ובזקניו.

סימן כה בענין היתר ענוגה במסלית בלי קישור דברים.

סימן כו באחד שמת וקודם פטירתו אמר שמו ושם אשתו, ושמן מכון אך הוסיף שיש לי כן ובת יבן אין לי, והניח אשה מעיבתה, אם יש לתלות השבוש בזה.

סימן כז בענין עדות בשם עו"ג מסלית.

סימן כח על דברי הדמאי ביו"ט אה"ע סי' יז סליד בהא דתנן בטבע במים שאל"ס וכו'.

סימן כט באחד שבא לשחק על אלמנה שתבעה חוב, ונתן ר"כ וכף קטנה בתורת קידושין ויש עדות חלוקות, וכו'.

סימן ל באיש שאמר לבתולה שרוצה להנשא אתה וסרבה שאינה רוצה לקחת זקן ואח"כ אמר לה הגני נותן לך עשרים וחמש ר"כ ואמרה תן, ונתן לה וכו'.

סימן לא באיש חיל יהודי שקנה מאת בתולה באיזה פשוטים ונתן לה מטבע של כסף ואחז בידה ואמר הרי את מקודשת לי והיא שחקה והלכה לה עם המטבע וכו'.

סימן לב בענין קידושין בעד אחד.

סימן לג קידוש בטקדון ואמר לה בהנאת קישוט וכו'.

סימן לד קידוש בטבעת שאול מהעו"ג ועוד בענין ברכת אירוסין ונשואין.

סימן לה בענין קנין אשה לבעלה.

סימן לו בענין טבעת ימי המשתה מע"ע הן וכו'.

סימן לז בענין היתר ענוגה.

סימן לח בענין גירושין מתוך שנאה וכו' וע"ד האשה שבשעה שפוטעת בהרחבה חתיכות בשר גופלות ממקורה והם מלאים דם וכו' ויש לה וסת קבוע.

סימן לט ע"ד לכתוב גט בדי"ח.

סימן מ ג"פ שהי' הכתב על השדטוטין שלמעלה.

סימן מא בגט שאינו מעורה בשיטה אחת במקום דוחק.

סימן מב האשה שזינתה תחת בעלה ומטרבת לקבל ג"פ.

סימן מג בדבר גט שכ"מ שסודר ע"י אחד שאינו בקיא בסדר גיטין וכו'. וכן בענין חמץ כזמנו בין בזמנו ובין שלא בזמנו אסור במשהו וכו'.

סימן מד בענין גט שסודר מסודר אחד ולפי דעת השואל הג"פ פסול.

סימן מה באשה שעתיים היא שוטה ושטותה יושבת גלמודה וכו' ונראית כמשוגעת וכו'.

סימן מו ע"ד גט שסודר הרב השואל ודיין אחד ערער על הכשרו.

סימן מז בענין ישוב דעת הג"ש והש"י לפרש דעת ה"ר בשם קבלת הגאונים שיהא גוסס גט חרש בלשון ב"ד וכו'.

סימן מח בענין גט שכ"מ וכו'.

סימן מט בענין לעשות גירושין בערכאות.

סימן נ בכהן שגירש את אשתו באם לא יבוא בשלוש שנים במעכשיו ובתוך הזמן דעה לחזור לביתו ולא עלה בידו וכתב לאשתו שתתקע את הגט והמסדר הגט הדיחה בדברים ולא נקרא הגט.

סימן נא גט על תנאי בכהן שאינו יכול לקיים התנאי מחמת שרי החיל וכו' והא דמחולק דש"י עם הפוסקים אם אפשר לבטל התנאים שהיא לטיבתו.

סימן נב באחד ששלח שליח עם גט והתנה שלא ימסור הגט כי אם תתן בשביל הבעל ד' ר"כ וכלהשליח ג' ר"כ והאשה אמרה שאין לה והשוה השליח לקבל עבור הבעל ג' ר"כ ואמר לב"ד כי הבעל אמר כי באם לא יוכל לגמור בזה התנאי ימסור איך שירצה וזה שאמר בתחילה סי' בדי לאיים שתתן אם יש לה ואח"כ צוה הבעל בתנאי גמור ה"ר וכו'.

סימן נג זה שכתוב בשו"ת לחמי תודה בענין אם יש לחיש לימיר שחשוד לקלקלה ויבטל ואם יש עצה לוט מומר שיעשה שליח בכתב מטעם אין צל"ביר מבטל מעשה וכו'.

סימן נד תשובה ע"ד גט הנשלח על בי דואר.

סימן נה על מה שהעלה הגרע"א וצ"ל בחי' מי גיטין דשלשה שחתמו על הגט ואפ"ל חתם השלישי שלא לשמה כשר.

סימן נו בענין קיום חתן אחד מהדינים אי סגי.

סימן נז בכתיבת גיטין שהי' משתמשים בבארית יהיי' כתיבתו בהא

דיתבא על כ"ף ימא ועל מי בארות ועתה אשר נסתמו הפארית כ"מ הגיטין שנכתבו עד כה על מי בארות כשרים וכו'.

סימן נח בענין מייצ אשר לפי דעת הרב השואל הודאתו לקלקולא בדבר כתיבת גיטין.

סימן נט ע"ד שהגיע גט ע"י בי דואר ימא ה"י כתיב שם אכי האשה, וע"ד שאין קיום על חתן ב"ד שעל ההרשאות של שליח ראשון ושליח שני וכו'.

סימן ס אחד ששמי עזר"י וחתמתו זוסמן וקוראים אותו זוסא והרב נסתפק לו, וכתב עזר"י המכונה זוסמן ולא זכר שם זוסא כלל.

סימן סא בענין הג"ל.

סימן סב ע"ד שכל הגאון סי' ז"ל שאין לכתוב שני יודין אחר צירי ובענין שם אליעזר המכונה לייזע.

סימן סג במי ששמו בעליה לתורה וחתים ע"א ארי' ליב. ונקרא ליבא וע"ד באבי המגרש שמו אהרן וכינויו יש קורין אותו ארון ימיע"ט קורין אותו ארן, ובשם האשה דרוב קוראין אותה ציפקא ומיעוט ציפא, ובדבר הב"ש (סי' ק"ט ס"ק יג).

סימן סד באבי מגורשת שנקרא לתורה לחותם אליקים געציל, וכבר ניתרשה ונכתב בת אליקים המכונה געציל.

סימן סה בענין שמות בגיטין יהושע המכונה פאלק וכן צבי הירש המכונה הירש, שימא סימא וכו'.

סימן סו בדבר גט שם האיש מעריסה בנימין צבי וכן חותם ונקרא בחירה אך כפי רובו כחלו וצ"ל הבריות נקרא בענא, ומיעוט דמיעוט נקרא בנימין הירש ונכתב בגט בנימין צבי דמתקרי בנימין הירש ושם כענע לא נזכר.

סימן סז בגט שנכתב להיפך מסדר הרגיל לכתוב אשר ועליג דמתקרי ועליג יכתב להיפך.

סימן סח ע"ד ספר חלקת מחוקק (סימן קכ"ט) בענין גט שכ"מ ששינה את שמו בחלו ובוה היום גירש את אשתו בשני השמות לפטורה מחליצה אם ימית ואח"כ מת וכו'.

סימן סט בשם האשה שנקראת מעריסה בלימאל ונשתקע מה והיא נקראת ביסטא.

סימן ע אשה נקראת שמה מעריסה אסנה טויבא ובילדותה נשתנה שמה חיה טויבא אסנה ואמא יצאה למקים אחר ישם נקראת כפי הכל או בשם טייבא לבד או בשם ח' טויבא רק אמא קראה אותה בשם ח' טויבא אסנה ונשאת לאיש וילדה ונתגרשה בשם ח' טויבא ואח"כ נשאת לשני ויצאה למקים אשר שם נקראת רק בשם טויבא ואינה דרה עם בעלה ועומדת להתגרש אתו והוא במקומו אך היא כעת במקומה הראשון אשר נקראת ח' טויבא ואמא קראה ח' טויבא אסנה.

סימן עא באשה ששמה מעריסה שם לעז יהודית כמו האדא ושינו שמה בלי"א ומתקרי לה האנענן וכו'.

סימן עב בחלוץ וחלוצה שרוצים ליבם.

סימן עג אם אפשר לעשות חליצה בבית היבמה מפני כבודה שמתבשית וכו'.

סימן עד ביבמה שנשאת לשוק.

סימן עה באשה שנפלה ליבם מומר והוא אלם שאין לו תקנה לא ביבום ולא בחליצה.

סימן עו בענין סריט ושומרת יבם ועתה היא ענוגה.

סימן עז בדברי הבי"ח אה"ע סימן קעג מקו' הבי"ח תלה עצמו בדברי המדרכי וכו'.

סימן עח ביבם שנתכוזו גדיי שוקיו והולך על משענת ורגלו הימנית תלוי באויר וכו', אם מהני חליצתו דלהמתין על יבם קסן יש בזה עיגון וע"ד אם צריך לכדוק היבם אם הביא ש"ש, או אפשר לסמוך על חזקה דרבא.

סימן עט אם בדברי שה"ג פ' הטיפנה בעניני גו"ק ובענין כל המקדש אדעתא דרבנן מקדש וכו'.

סימן פ בענין החקירה בשו"ת נוב"ק חאה"עז סי' ו' אחד שנסתפק אי חשיב פ"ד וכו'.

סימן פא באשה שהיתה מגורשת ע"פ השמועה אך אין בידה מעשה ב"ד ואימרת שנשרף ויש עדות אשה שנתגרשה.

סימן פב בענין לקחת אשה על אשתו שלפי דבריו מצה בה סו"ט והוא לא ידע ואינה רוצה לקבל גט ואינו יכול לגרשה בע"כ.

סימן פג תשובה בדבר ענוגה.

סימן פד באיש שסמר לפני פטירתו שמו ושם אביו ועידו ושם בנו וחתן בנו אך אמר שאין לו אשה. והנה הכל קמבוח, רק שאמר שאין לו אשה ושם החתן, וזה אינו מכון באם יש לתלות בטעות מסירוף הדעת וכו'.

סימן פה בענין היתר ענוגה.